

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING

till Landstinget med förslag till landskapslag om ändring av 2 § landskapslagen angående tillämpning i landskapet Åland av lagen om räntestöd för lån för fartygsanskaffningar i Finland.

Den 11 mars 1986 överlämnade landskapsstyrelsen till landstinget en framställning innehållande bl.a. ett förslag till landskapslag angående tillämpning i landskapet Åland av lagen om räntestöd för lån för fartygsanskaffningar i Finland (1985-86 Lt-Ls framst. nr 23). Lagförslaget var det första ledet i landskapsstyrelsens avsikt att åstadkomma ett finansiellt system för att förbättra den åländska rederinäringens ställning vid fartygsbeställningar från finska varv. Det andra ledet i denna avsikt var att genom en s.k. överenskommelseförordning på statens myndigheter överföra de förvaltningsuppgifter som enligt ifrågavarande lag skulle ankomma på landskapsstyrelsen. Den 3 juni 1986 anhöll landskapsstyrelsen hos justitieministeriet om att en överenskommelseförordning skulle utfärdas i ärendet. Till anhållan fogades ett förslag till förordning.

Det ovan nämnda lagförslaget antogs oförändrat av landstinget. Lagen, nedan kallad blankettlagen, har utfärdats i Ålands författningssamling (52/86). Någon överenskommelseförordning i ärendet har däremot inte utfärdats och en sådan är heller inte längre aktuell under nuvarande förhållanden, eftersom justitieministeriet meddelat landskapsstyrelsen att det inte finns förutsättningar för utfärdande av en förordning i ärendet.

Innan blankettlagen föredrogs för Republikens president inhämtades förutom Ålandsdelegationens yttrande även Högsta domstolens utlåtande i ärendet. Högsta domstolen konstaterar i sitt utlåtande bl.a. att blankettlagen rör ett område inom vilket landstinget har rätt att lagstifta. Dessutom konstaterar domstolen att landstingsbeslutet saknar sakinhåll. Det sistnämnda är enligt domstolen en följd av att den räntegottgörelse som kan erläggas enligt den genom blankettlagen antagna rikslagen skall erläggas av statens medel och av att beslutanderätten beträffande statens medel ankommer på statens myndigheter och inte av landstinget kan överföras på landskapets myndigheter. Högsta domstolen tar alltså helt avstånd från vissa principer som tidigare godtagits i blankettlagar, t.ex. landskapslagarna om exportgarantier och om statsgarantier för fartygsanskaffningar (43/76 och 58/72).

I 3 § blankettlagen ingår, såsom brukligt är i blankettlagar, bestämmelser enligt vilka de förvaltningsuppgifter som föranleds av ifrågavarande lagstiftning i landskapet skall handhas av landskapsstyrelsen. På grundvalen av sagda bestämmelser har det

ansetts att det i blankettlagen inte införts möjlighet att utge räntegottgörelse ur landskapets medel. Det sagda följer av att rätten och skyldigheten att uppta medel inte kan anses vara en förvaltningsuppgift. I blankettlagen ingår heller inte någon annan uttrycklig bestämmelse om att rätten att uppta medel för att utges som i lagen avsedd räntegottgörelse tillkommer landstinget. Till följd av denna brist kan blankettlagen anses sakna egentligt sakinnehåll.

I syfte att åtgärda de av Högsta domstolen påtalade bristerna i blankettlagen föreslår landskapsstyrelsen att lagen ändras. Förutom att rätten att budgetera medel för ifrågavarande räntegottgörelser skulle fastslås i lagen föreslås även i klagörande syfte en särskild bestämmelse om de skyldigheter som skall gälla den som beviljat eller erhållit lån för vilket räntegottgörelse erläggs.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

om ändring av 2 § landskapslagen angående tillämpning i landskapet Åland av lagen om räntestöd för lån för fartygsanskaffningar i Finland

I enlighet med landstingets beslut **ändras** 2 § landskapslagen den 21 juli 1986 angående tillämpning i landskapet Åland av lagen om räntestöd för lån för fartygsanskaffningar i Finland (52/86) som följer:

2 §

I den i 1 § nämnda lagen avsedd räntegottgörelse utges i landskapet ur landskapets medel. De skyldigheter som enligt sagda lag gäller för den som beviljat eller beviljats lån för vilket staten erlägger räntegottgörelse skall i landskapet gälla lån för vilket räntegottgörelse utges ur landskapets medel.

Bestämmelserna i 8 § 1 mom. av den i 1 § nämnda lagen skall inte tillämpas i landskapet.

Mariehamn den 18 december 1986

L a n t r å d

Folke Woivalin

T.f. lagberedningschef

Lars Karlsson